

Predmet: ANALOGNA ELEKTRONIKA
Predmetni nastavnik: Dr Nándor Burány

3. semestar
Broj časova: 2+2

POGLAVLJE 2.6.

BODE-OVI DIJAGRAMI

Pripremio:
Mr Szabolcs Divéki

Pojam prenosne funkcije

- Prenosna funkcija nekog električnog kola se definiše kao količnik Laplace-ove transformacije odziva i Laplace-ove transformacije eksitacije.
- Za dato kolo prenosna funkcija se može dobiti:
 - Zamenom vrednosti komponenata odgovarajućim impedansama:
 - Kalem induktivnost L se zamenjuje impedansom sL ,
 - Kondenzator kapacitivnosti C se zamenjuje impedansom $1/sC$,
 - Otpornik otpornosti R se zamenjuje sa impedansom R .
 - Rešavanjem električnog kola primenom neke metode za analizu električnih kola (npr. metoda potencijala čvorova).
 - Kao rezultat dobijamo prenosnu funkciju u obliku količnika dva polinoma po kompleksnoj promenljivoj s , sa realnim koeficijentima:

$$H(s) = \frac{P(s)}{Q(s)} = C_0 \cdot \frac{s^m + a_{m-1}s^{m-1} + \dots + a_1s + a_0}{s^n + b_{n-1}s^{n-1} + \dots + b_1s + b_0}$$

Pojam prenosne funkcije - nastavak

- Prethodna formula je u nefaktorizovanom obliku.
- Ako se nađu koreni polinoma u brojiocu (z_i) i koreni imenioca (p_i), onda prenosna funkcija se može napisati u faktorizovanom obliku:

$$H(s) = \frac{P(s)}{Q(s)} = C_1 \cdot \frac{(s+z_1) \cdot (s+z_2) \cdot \dots \cdot (s+z_m)}{(s+p_1) \cdot (s+p_2) \cdot \dots \cdot (s+p_n)}$$

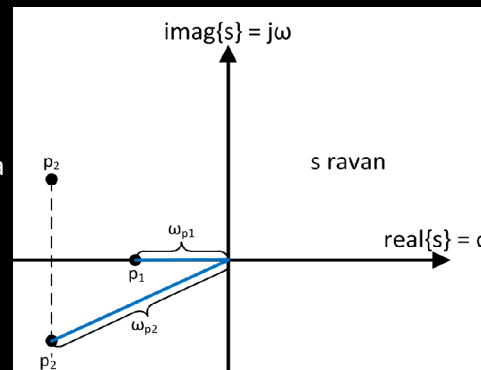
- Koreni polinoma u brojiocu se nazivaju nule prenosne funkcije, a koreni polinoma u imeniocu predstavljaju njene polove.
- Pošto su koeficijenti polinoma u prenosnoj funkciji realni brojevi, polovi i nule prenosne funkcije su ili realni brojevi ili konjugovano-kompleksni parovi.

Pojam prenosne funkcije - nastavak

- Pol ili nula mogu ležati na realnoj osi ili simetrično u odnosu na nju kada su konjugovano-kompleksni.
- Učestanost pola ili nule se definiše njihovim rastojanjem od koordinatnog početka u ravni s .
- Za realni pol p_1 na slici, učestanost pola je odsečak realne ose od koordinatnog početka do tačke p_1 , a za konjugovano kompleksne polove to je duž od koordinatnog početka do p_2 , odnosno:

$$\omega_{p1} = |p_1|$$

$$\omega_{p2} = |p_2|$$

Pojam prenosne funkcije - nastavak

- Iz teorije električnih kola poznato je da je broj polova u prenosnoj funkciji, što se označava i kao red linearnog sistema, jednak broju nezavisnih akumulacionih elemenata.
- To znači da je broj polova jednak broju kondenzatora umanjenom za broj čisto kapacitivnih kontura plus broju kalemova umanjenom za broj čisto induktivnih čvorova.
- Ovaj rezultat dopušta određivanje broja polova n bez izračunavanja prenosne funkcije.
- Broj nula u prenosnim funkcijama realnih kola je uvek manji od broja polova prenosne funkcije. U suprotnom, ako bi broj nula bio veći ili jednak broju polova, modul prenosne funkcije bi imao beskonačnu vrednost za $s \rightarrow \infty$ ili bi težio konstantnoj vrednosti što nije fizički ostvarljivo.

Približno crtanje frekvencijskih karakteristika – Bode-ovi dijagrami

- Prenosna funkcija linearnog kola u ustaljenom prostoperiodičnom režimu (smena $s = j\omega$) je sledeća:

$$H(s) = \frac{P(s)}{Q(s)} = C_1 \cdot \frac{(s+z_1) \cdot (s+z_2) \cdots (s+z_m)}{(s+p_1) \cdot (s+p_2) \cdots (s+p_n)}$$

Ona se može napisati u Euler-ovom obliku:

$$H(s)|_{s=j\omega} = H(j\omega) = A(\omega) \cdot e^{j\Phi(\omega)}$$

- $A(\omega)$ predstavlja amplitudsku karakteristiku kola, koja je jednaka proizvodu modula svakog faktora u gornjem izrazu.
- $\Phi(\omega)$ predstavlja faznu karakteristiku i jednaka je algebarskom zbiru faza svakog faktora.

Logaritamska amplitudska karakteristika

- Metod crtanja amplitudske karakteristike celog kola je to da se one prvo crtaju za svaki faktor u donjem izrazu pojedinačno, a zatim se iz njih izvodi krajnji rezultat množenjem odnosno deljenjem.

$$H(s) = \frac{P(s)}{Q(s)} = C_1 \cdot \frac{(s+z_1) \cdot (s+z_2) \cdots (s+z_m)}{(s+p_1) \cdot (s+p_2) \cdots (s+p_n)}$$

- Da bi se izbeglo množenje, uvodi se logaritamska amplitudska karakteristika kola definisana kao:

$$A_L(\omega) = 20 \log_{10} A(\omega) = 20 \log_{10} |H(j\omega)|$$

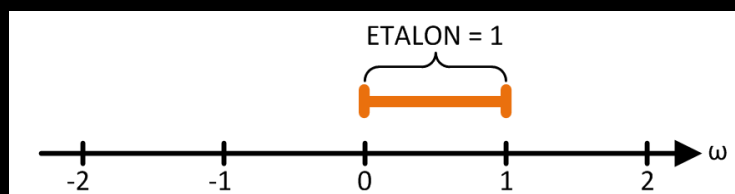
- Time se množenje faktora amplitudskih karakteristika pretvara u sabiranje njihovih logaritamskih amplitudskih karakteristika.

Logaritamska amplitudska karakteristika

- Amplitudska karakteristika $A(\omega)$ je realna funkcija frekvencije, bezdimenzioni broj.
- Logaritamska amplitudska karakteristika $A_L(\omega)$ je takođe realna funkcija frekvencije, izražava se u decibelima (dB).
- Decibel je bezdimenziona relativna jedinica kao procenat. Veličina $+20dB$ pokazuje povećanje od deset puta, a $-20dB$ smanjenje od deset puta.

Linearna skala za učestanost

- Linearna skala je aditivne prirode (slika).

- Kod linearne skale odredi se početna tačka (0) na brojnoj osi i odabere se jedinična dužina (etalon).
- Položaj nekog broja na osi se određuje tako da se ispred ili iza početne tačke nanese odgovarajući broj jediničnih dužina.

Logaritamska skala za učestanost

- Da bi se amplitudska i fazna karakteristika crtale u širokom opsegu učestanosti, umesto linearne, za ω se uvodi logaritamska razmera.
- Logaritamska razmera je multiplikativna i prikazana je na donjoj slici.

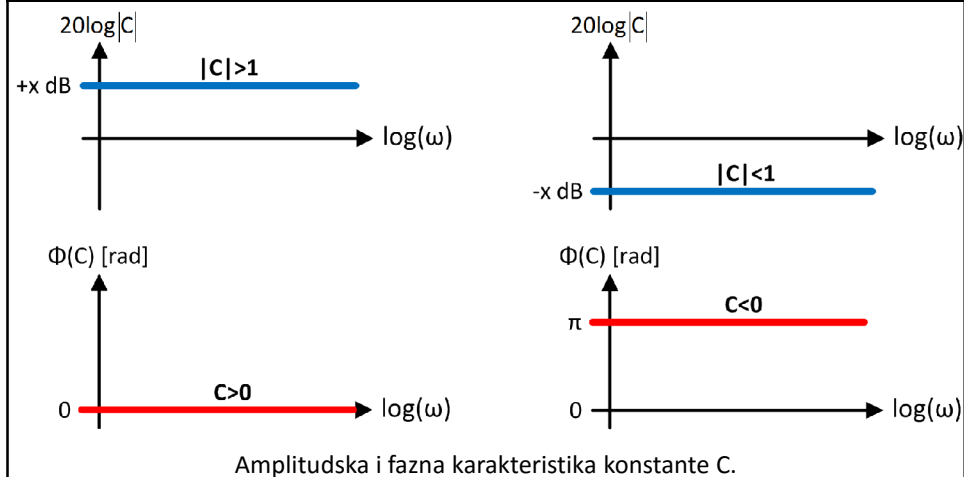

- Na logaritamskoj skali usvoji se tačka koja odgovara jedinici i etalon koji označava faktor množenja (obično 10). Množeći sa etalonom dobijemo sledeću tačku skale na desnu stranu. Deljenjem sa istim brojem dobijemo sledeću tačku na istom rastojanju na levu stranu.
- Položaj frekvencije na osi se određuje nanošenjem etalona potreban broj puta na levu ili desnu stranu, u zavisnosti od toga koji stepen od broja deset predstavlja data frekvencija. Ako broj ima faktor ε koji nije celobrojni umnožak od 10, onda njemu odgovara deo etalona $\varepsilon_L = \log_{10} \varepsilon$.
- Na primer, položaj broja $\varepsilon=2$ je $\varepsilon_L = \log_{10} 2 = 0,303$ etalona na desnu stranu.
- Ako se radi o dvesta puta većoj frekvenciji od jedinične, važi $\varepsilon=200=2 \cdot 10^2$ i određuje se položaj tačke na skali kao $\varepsilon_L = \log \varepsilon = \log 2 + 2 = 2,303$ etalona na desnu stranu u odnosu na jedinicu.

Mogući faktori prenosnih funkcija

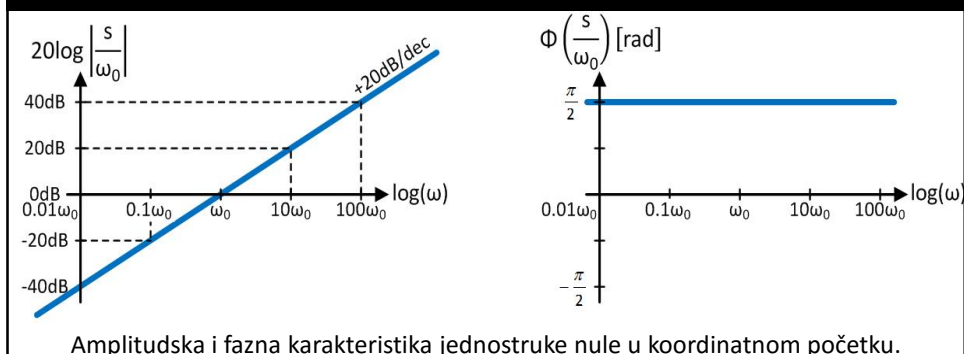
- Izraz za prenosnu funkciju može sadržati faktore, koji imaju jedan od sledećih oblika:
 1. Konstanta: C;
 2. Jednostruka nula na nultoj frekvenciji;
 3. Jednostruki pol na nultoj frekvenciji;
 4. Višestruka nula na nultoj frekvenciji;
 5. Višestruki pol na nultoj frekvenciji;
 6. Jednostruka realna nula;
 7. Jednostruki realan pol;
 8. Višestruka realna nula;
 9. Višestruki realan pol;
 10. Konjugovano-kompleksni par nula;
 11. Konjugovano-kompleksni par polova;
- Prvih deset tipova faktora se javljaju kod RC i RL kola.
- Konjugovano-kompleksni polovi i nule se javljaju u LC kolima ili u kolima koja koriste povratne sprege.

1. Konstanta: $C > 0$.

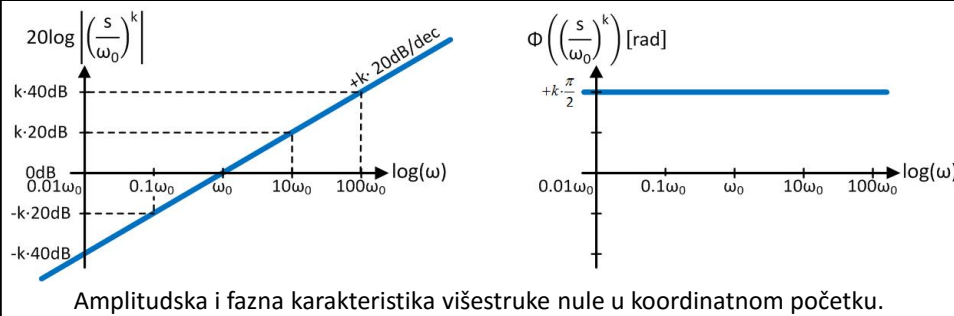

2. Jednostruka nula na nuloj frekvenciji:

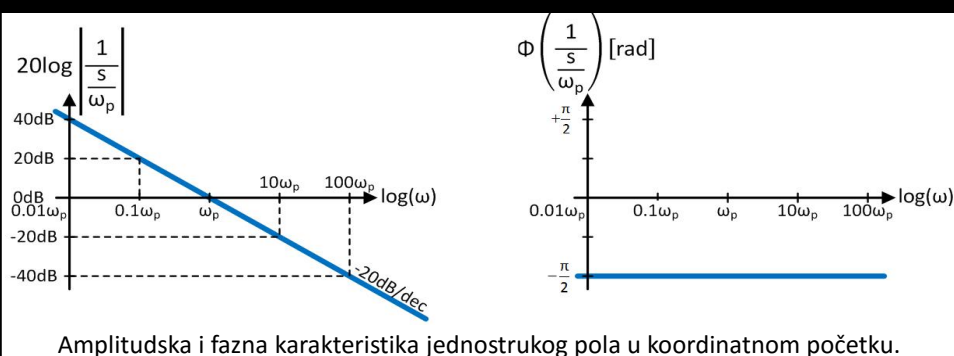
$$\frac{s}{\omega_0}$$

3. Višestruka nula na nultoj frekvenciji: $\left(\frac{s}{\omega_0}\right)^k$

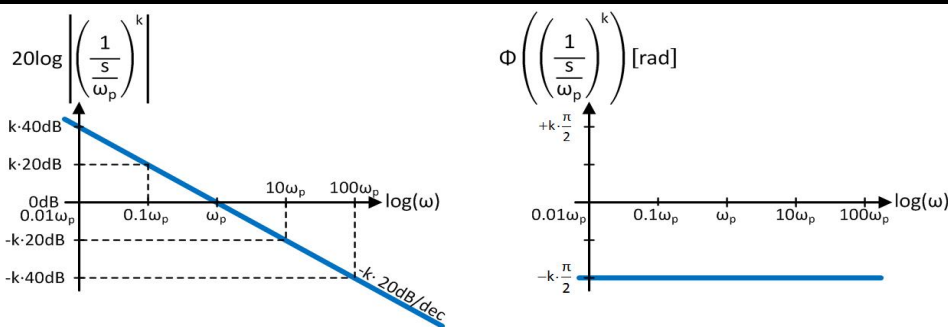

4. Jednostruki pol na nultoj frekvenciji: $\frac{1}{s}$

5. Višestruki pol na nultoj frekvenciji:

$$\left(\frac{1}{s}\right)^k$$

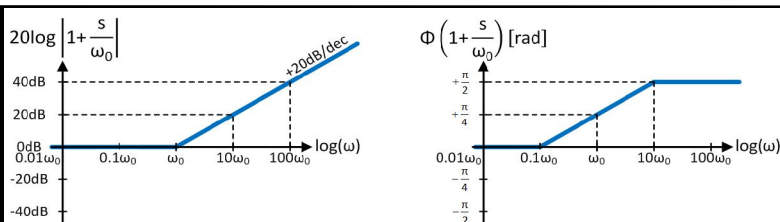

Amplitudska i fazna karakteristika višestrukog pola u koordinatnom početku.

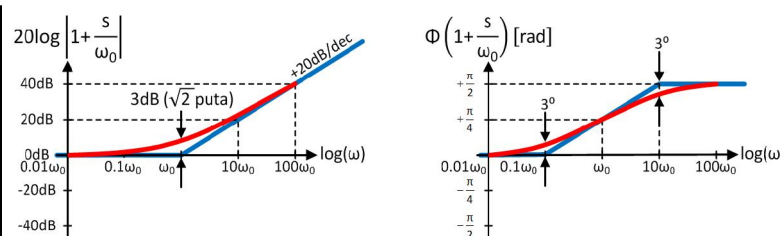
- Do sada su frekvencijske karakteristike crtane bez aproksimacija. U narednim slučajevima, kada polovi i nule nisu u koordinatnom početku, tačne krive će biti zamenjene njihovim izlomljenim aproksimacijama sačinjenim od delova asimptota.

6. Jednostruka realna nula:

$$1 + \frac{s}{\omega_0}$$

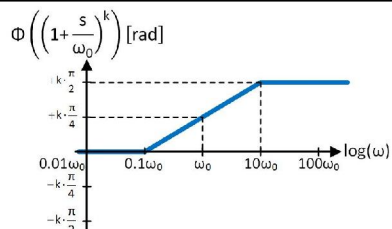
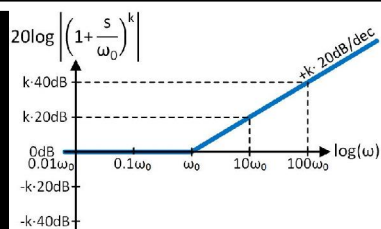

Amplitudska i fazna karakteristika jednostruke realne nule sa aproksimacijom.

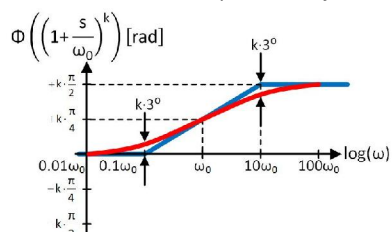
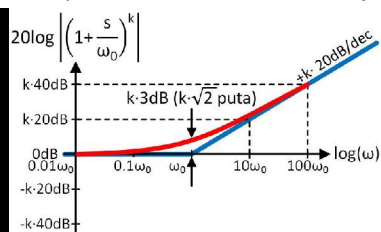

Amplitudska i fazna karakteristika jednostruke realne nule sa aproksimacijom (plava boja) i bez aproksimacije (crvena boja).

7. Višestruka realna nula: $\left(1 + \frac{s}{\omega_0}\right)^k$

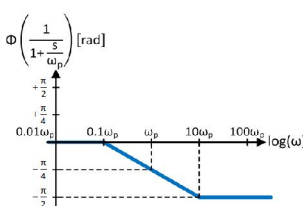
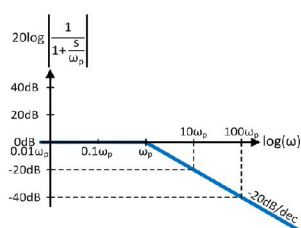

Amplitudska i fazna karakteristika jednostruke realne nule sa aproksimacijom.

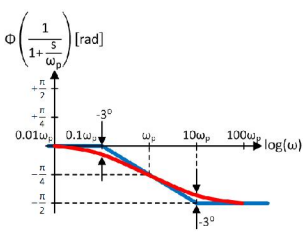
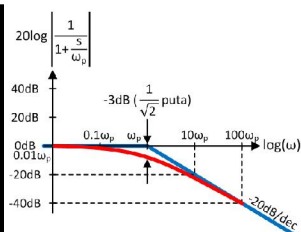

Amplitudska i fazna karakteristika jednostruke realne nule sa aproksimacijom (plava boja) i bez aproksimacije (crvena boja).

8. Jednostruki realan pol: $\frac{1}{1 + \frac{s}{\omega_p}}$

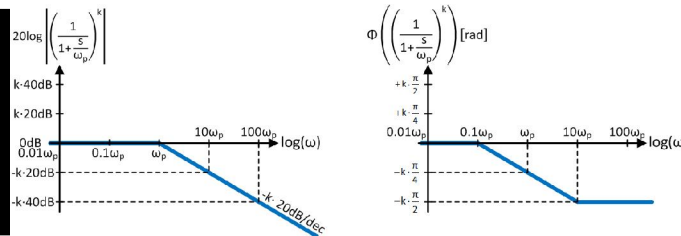
Amplitudska i fazna karakteristika jednostrukog realnog pola sa aproksimacijom.

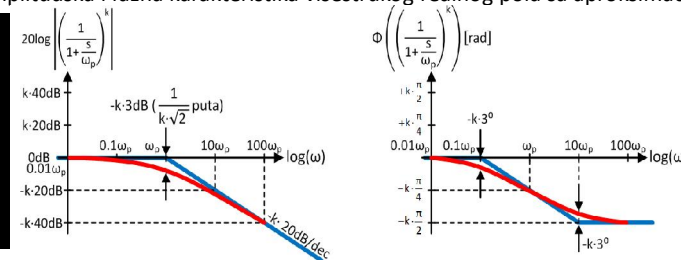
Amplitudska i fazna karakteristika jednostrukog realnog pola sa aproksimacijom (plava boja) i bez aproksimacije (crvena boja).

9. Višestruki realan pol:

$$\left(\frac{1}{1 + \frac{s}{\omega_p}} \right)^k$$

Amplitudska i fazna karakteristika višestrukog realnog pola sa aproksimacijom.

Amplitudska i fazna karakteristika jednostrukog realnog pola sa aproksimacijom (plava boja) i bez aproksimacije (crvena boja).

10. Konjugovano-kompleksni par nula:

$$s^2 + as + b^2$$

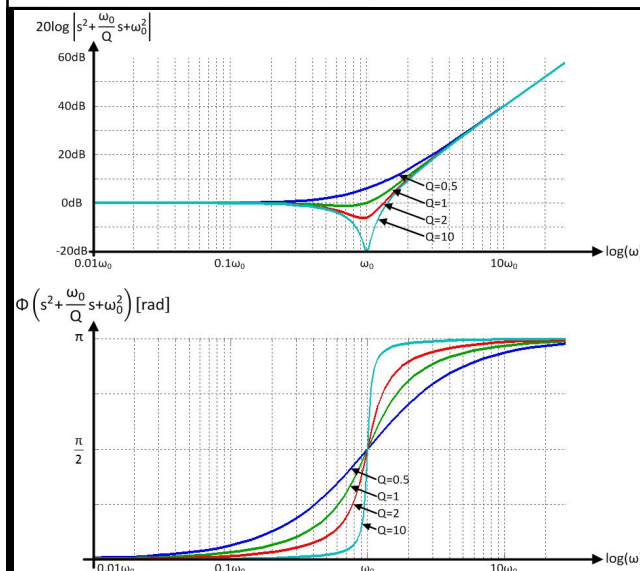
- Formula $s^2 + as + b^2$ se često piše u sledećem obliku:

$$s^2 + \frac{\omega_0}{Q} s + \omega_0^2$$

- Iz ovog oblika vrednost nula je: $z_{1,2} = -\frac{\omega_0}{2Q} \pm j\omega_0 \sqrt{1 - \frac{1}{4Q^2}}$

- Parametar ω_0 predstavlja (kružnu) učestanost konjugovano-kompleksnih nula.
- Sa Q je označen faktor dobrote nule i on određuje rastojanje te dve nule od imaginarne ose u ravni kompleksne učestanosti.
- Konjugovano-kompleksne nule postoje za $Q > 0,5$ i bliži su imaginarnoj osi kada je Q veće.

10. Konjugovano-kompleksni par nula: $s^2 + as + b^2$

Amplitudska i fazna karakteristika konjugovano-kompleksnog para nule.

11. Konjugovano-kompleksni par polova: $\frac{1}{s^2 + as + b^2}$

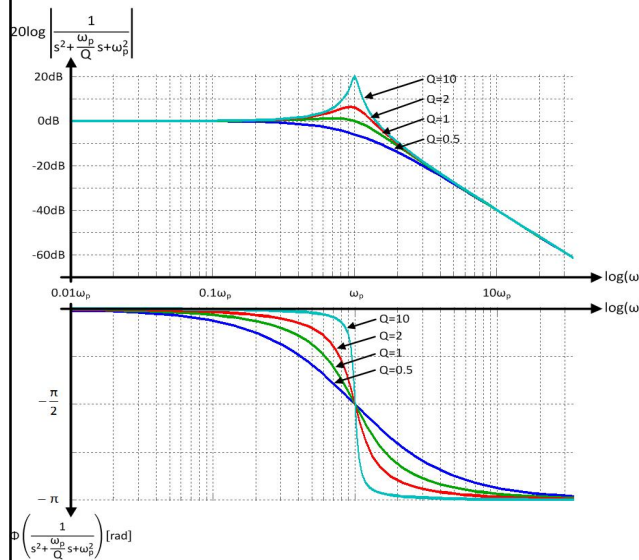
- Formula $\frac{1}{s^2 + as + b^2}$ se često

piše u sledećem obliku: $\frac{1}{s^2 + \frac{\omega_p}{Q}s + \omega_p^2}$

- U ovom obliku vrednost polova je: $p_{1,2} = -\frac{\omega_0}{2Q} \pm j\omega_0 \cdot \sqrt{1 - \frac{1}{4Q^2}}$
- Parametar ω_p predstavlja učestanost konjugovano-kompleksnog pola.
- Sa Q je označen faktor dobrote pola i on određuje njihovo rastojanje od imaginarne ose u ravni kompleksne učestanosti.
- Konjugovano-kompleksni polovi postoje za $Q > 0,5$ i bliži su imaginarnoj osi kada je Q veće.

11. Konjugovano-kompleksni par polova:

$$\frac{1}{s^2 + as + b^2}$$

Amplitudska i fazna
karakteristika konjugovano-
kompleksnog para polova.